

O čom je vlastne slovenská vojna gangov v orgánoch ministerstva vnútra? KTO S KÝM A PREČO BOJUJE?

- CZ24 News | 16. června 2021

SLOVENSKO: Rozpad štátu prebieha na všetkých úrovniach. Jednou z nich je aj vojna policajtov, ktorá nadobudla podobu bizarnej politicko-kriminálnej tragikomédie. Ako tomu všetkému rozumieť a aký môže byť ďalší vývoj?

Mnohí sme si naivne mysleli, že to, čo vládna koalícia predvádzala počas prvého roka po voľbách, to hašterenie, personálne čistky, amaterizmus, chaos, arogancia, že to je maximum a horšie to už byť nemôže. Zdá sa však, že táto takzvané „antikorupčná“ junta, ktorá sa zmocnila Slovenska, nás ešte vždy dokáže niečím prekvapiť: od jari tohto roku tu máme vojnu policajtov, alebo skôr mocenských gangov, ktorá je nevídaným spojením vrcholovej politiky s úplným morálnym a profesionálnym dnom.

Prečo sa to deje?

Nielen opozičné strany, ale aj viacerí pozorovatelia tvrdia, že na začiatku tohto procesu bola predvolebná, ale aj povolebná agenda súčasnej koalície, a najmä víťazného hnutia OĽaNO Igora Matoviča, postavená na kriminalizácii predošlej vládnej garnitúry a na „rozviazaní rúk“ polícii, prokuratúre či súdom, aby tieto orgány mohli bojovať proti zlu, ktoré v ich ponímaní predošlá garnitúra predstavuje.

Lenže vyzerá to tak, že tento politicky motivovaný aktivizmus začali niektorí vyšetrovatelia a prokurátori preháňať, keď vo svojej kráglývacej eufórii vyvinuli síce extrémne neetický a nelegálny,

ale o to efektívnejší mechanizmus na likvidáciu politických oponentov s využitím univerzálnych udavačov (kajúcnikov) z radov usvedčených kriminálnikov, ktorí za prísľub beztretnosti udajú kohokoľvek.

Takto usvedčený človek potom v trestnom konaní, ktoré je „ošetrené“ ďalšími členmi organizovanej skupiny z radov justície, putuje do kolúznei väzby, pričom v rozpore s európskymi právnymi zvyklosťami (opakovane to kritizuje Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a ďalšie medzinárodné inštitúcie) tam môže bez akéhokoľvek kontaktu s vonkajším svetom, v neludských podmienkach, omnoho horších, než majú regulárne odsúdení vo výkone trestu, byť aj dlhé mesiace. Takýmto spôsobom je možné väčšinu ľudí zlomiť a prinútiť k priznaniu sa k čomukoľvek, alebo dokonca dohnáť k šialenstvu či samovražde.

Ilustračné foto

Slovenská informačná služba (SIS) pripravila správu o tom, že takáto organizovaná skupina v štruktúrach ministerstva vnútra existuje. V „supertajnej“ správe, ktorá sa už dostala na verejnosť, sú mená policajtov, prokurátorov a sudcov, ktorí majú takýto „servis“ zabezpečovať.

Verejné pohoršenie je pre organizátorov tohto mlynčeka na „spravodlivosť“ v rezorte ministra vnútra Romana Mikulca (OLaNO) nepríjemné. Aj preto doposiaľ každý z vysokopostavených úradníkov (Pčolinský, Zurian, Szabó), ktorí začali hovoriť o tomto sprisahaní a začali sa zaujímať o citlivé kauzy postavené na výpovediach „kajúcnikov“, bol krátko potom obvinený alebo je vo väzbe.

Kto tu vlastne bojuje proti komu?

Hovorí sa o vojne policajtov, ale kto vlastne bojuje proti komu? Niektorí pozorovatelia hovoria, že ide o konflikt troch inštitúcií: polície a špeciálnej prokuratúry proti Slovenskej informačnej službe.

Pozorovateľ zvonku tu môže predpokladať v hrubých rysoch dve skupiny: okolo SIS vidieť sústredenú partiu blízku bývalému riaditeľovi SIS Vladimírovi Pčolinskému, inšpekčnú službu ministerstva vnútra a ľudí skôr bližších hnutiu Sme rodina. Na druhom brehu sa potom črtá Daniel Lipšic a farma na nájomných udavačov plus hardcore kladivo na zatýkanie, policajná úderka Romana Mikulca. A samozrejme, spoza plota vykrikuje opozícia, ktorá tiež možno má ešte stále v hre zopár ľudí, ktorí si nemyslia, že to, čo tu máme dnes, je to pravé orechové demokratické, antikorupčné a transparentné.

Na snímke minister vnútra SR Roman Mikulec (OĽaNO)

Minister Mikulec aj policajný prezident Peter Kovařík svorne tvrdia, že rozhodne nejde o žiadnu vojnu medzi inštitúciami. Možno majú pravdu v tom, že boj naozaj neprebíha medzi celými inštitúciami, ale skôr je to tak, že v každej z nich existujú protichodné frakcie. Je dokonca možné, že v hre sú nejakí bojovníci, ktorí bojujú „na vlastnú päsť“.

V rezorte vnútra sú aj ľudia, ktorí sa do vojny gangov v jednotlivých organizačných zložkách nemiešajú, mnohí z nich boli lojálni voči predošlým vládam a chcú byť lojálni aj voči tým budúcim. Ale čo je desivé, je skutočnosť, že popri týchto profesionáloch sú tam aj členovia štruktúry, ktorú je možné plným právom nazvať organizovanou zločineckou skupinou. To nekonštatujeme my alebo politická opozícia, ale oficiálna správa SIS...

Kto z koho

To, čo sa deje v rezorte vnútra, by v každej slušnej krajine už dávno znamenalo odstúpenie ministra vnútra Romana Mikulca, podľa správy SIS jedného z troch ľudí, ktorí majú ovládať vyššie spomenutú skupinu pracujúcu s nájomnými udavačmi. U nás však namiesto toho je mimoriadna schôdza Národnej rady, zvolaná na jeho odvolanie, peknou ukážkou politického „dialógu“ medzi mocou a tými ostatnými, ktorý by sa v preklade do slušnej reči dal zhrnúť slovami „máme vás na háku“.

Panstvu z koalície však nie je jedno, čo sa vo vojne gangov v polícii deje, pretože to je boj kto z koho, na ktorý by mohli v konečnom dôsledku niektorí aj z tých najprominentnejších ľudí blízkych vládnej junte veľmi škaredo doplatiť. Zdá sa totiž, že to nie je iba o jedinečnej slovenskej „farme na udavačov“, ale že sú za tým aj staršie veci, ktoré sa citlivo dotýkajú vrcholných predstaviteľov tejto koalície. Možno by o tom vedel rozprávať napríklad bývalý policajný prezident generál Milan Lučanský...

Keď už to vyzeralo, že to všetkým prerastie cez hlavu, predseda vlády Eduard Heger pred mesiacom v panike zvolal pamätné stretnutie skupinky desiatich statočných (možno nie až tak veľmi statočných) v pivnici SIS. Tento bizarný pokus o dohodu všetkých zúčastnených skupín o mieri (alebo aspoň stanovení červených čiar, ktoré sa budú dodržiavať), ktorého sa zúčastnili vinníci aj obeť, však nič nevyriešil, akurát prilial olej do ohňa a verejnosť ešte viac rozrušil, najmä keď nepochopiteľne, zakrátko po stretnutí putoval za mreže aj jeden z účastníkov stretnutia.

Čo bude ďalej?

To, čo sa deje v rezorte vnútra, nie je nič iné, ako rozklad samotných základov právneho štátu zhora. Teraz zažívame „horúcu fázu“, ale tá postupne ochladne, meranie dĺžky nožov sa skončí, väčší psi to tým menším vysvetlia.

Ak pred vlašajšími voľbami vtedajšia opozícia, dnešná koalícia kričala, že štát pre seba ukradla mafia, tak môžeme konštatovať, že tentoraz je to naozaj takmer kompletne dokonané. Štruktúry zákonodarnej, výkonnej a viacmenej aj súdnej moci sú ovládnuté, kráľovský udavačský valec na spôsob 50. rokov funguje, „reforma“ (či skôr znásilnenie?) justície je pripravená, masmédiá sú plne k dispozícii. Krásne nové časy sa môžu začať. Pokaziť túto idylku by mohli asi iba predčasné voľby – ak len by náhodou tiež neboli „ošetrené“.